

University of Groningen

A good read

ten Brug, Annet

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2015

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

ten Brug, A. (2015). A good read: A study into the use and effects of multi-sensory storytelling; a storytelling method for persons with profound intellectual and multiple disabilities. [S.l.]: [S.n.]

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dankwoord (Acknowledgements)

In September 2009 startte ik met mijn aanstelling als promovenda, vanaf dat moment heb ik me voorgenomen om ruim op tijd te beginnen met het schrijven van mijn dankwoord. Het leek me prettig om dat klaar te hebben, lang voordat de eerste letter van mijn laatste artikel was geschreven. Dan had ik de tijd om alle zinnen eens goed te overdenken en misschien na een paar maanden nog een keer te lezen en te herschrijven. Zodat mijn dankwoord het zorgvuldig geformuleerde afscheid van mijn promovenda-zijn zou worden.

Nou ja.. Dat is niet gelukt.

Ik realiseerde me namelijk dat ik nog geen letter van het dankwoord op papier had staan op het moment dat mijn laatste artikel naar het talentencentrum kon en ik een opzet voor mijn discussie en stellingen had. Op dat moment heb ik een snelle opzet gemaakt: hoe ga ik beginnen? Wie wil ik bedanken? Paar leuke zinnen geschreven, ook leuke zinnen die ik later weer zou weghalen (*Kill your darlings*). Een aantal weken later, op het moment dat mijn proefschrift bij de leescommissie lag, vertelde Bieuwe van der Meulen mij dat het dankwoord (waar ik nog niet veel verder mee gekomen was) door lezers gezien werd als belangrijke indicator van de kwaliteit van het proefschrift. Ai. Toen ben ik toch maar écht begonnen met schrijven.

Acknowledgements

Zeker het eerste jaar van mijn promotietraject heb ik ontzettend veel tijd doorgebracht in verschillende praktijkinstellingen (van Landgraaf tot Zwolle, van Haren (gelukkig: dichtbij) tot Nieuw Wehl). De bevologenheid van de begeleiders, leerkrachten, logopedisten en orthopedagogen die ik tegenkwam, werkte als een enorme inspiratie tijdens het uitvoeren van mijn onderzoek. Daarnaast was dit onderzoek zonder hen niet mogelijk geweest. Mijn oneindige en onuitputtelijke dankbaarheid gaat dan ook naar hen uit.

Na alle voorlezers wil ik niemand zoveel bedanken als mijn promotor Carla Vlaskamp en co-promotor Annette van der Putten. Ik ben blij dat ik bij jullie heb mogen promoveren. Carla, je hebt me geleerd om verbanden te leggen, en deze verbanden ook nog eens redelijk helder op papier te krijgen. De kennis die je hebt is enorm, en de snelheid waarmee je in een gesprek ‘tot de kern’ kan komen is geweldig. Gesprekken met jou waren inspirerend en leidden tot een heleboel nieuwe ideeën. Annette, van jou heb ik geleerd om kritisch naar mijn eigen stukken te kijken en om tot een coherent verhaal te komen. Je commentaar (“*Hoe zit dit dan precies??*”, “*Dit snap ik niet..*”, “*Waar komt dit vandaan? Komt uit de lucht vallen..*”, “*Hoezo!?*”, of simpeler: “*?????*”) hielp mij om mijn verhaal scherper te formuleren. Ik zie er naar uit om de komende jaren met je samen te werken.

Onderzoek doe je samen, en naast mijn (co)promotoren, heb ik het geluk gehad dat ik tijdens mijn promotie met veel medewetenschappers mocht samenwerken. Bea Maes en Anneleen Penne, we hebben maar liefst vier artikelen samen geschreven, wat ontzettend fijn dat jullie met

een frisse blik naar mijn stukken hebben gekeken! Tijdens dit onderzoek ben ik de begeleider geweest van een hele groep bachelor en masterstudenten die een deel van mijn onderzoek oppakten. Ik vond het leuk en zéker leerzaam om jullie te mogen begeleiden, door deze begeleiding kreeg ik zelf nieuwe inspiratie over de vervolgstappen in mijn onderzoek. Ik wil ten slotte mijn leescommissie bedanken voor de zorgvuldigheid (en snelheid!) waarmee ze mijn proefschrift hebben beoordeeld.

Maar er zijn ook ontzettend veel collega's van onder andere de bladergroenvleugel en het ZEVMB groepje die *gewoon* heel leuk zijn, waar ik niet zozeer mee samengewerkt heb, maar waar ik in de wandelgangen vaak even mee heb gekletst (al dan niet over werk..). Eigenlijk realiseer ik me ook dat dit helemaal niet zo gewoon is, maar juist best bijzonder, dat er zoveel leuke collega's zijn dat je niet meer weet waar je moet beginnen (en eindigen..) met bedanken.

Onze 'Carla-club' is in de loop der jaren steeds groter geworden: Aafke, Petra, Suzanne (J), Suzanne (H), Leontien, Eleonora, Kirsten, Linda, Anne... ik hoop dat ik nog lang met jullie samen mag werken!

Er zijn nog drie collega's die ik heel specifiek wil noemen. Jorien, ik leerde jou tien jaar geleden kennen, en acht jaar geleden besloten we dat we "na onze studie wel bij de universiteit wilde blijven werken". Ik vind het geweldig leuk dat we collega's én vriendinnen zijn en ik hoop beide nog lang te blijven. Vera, wat jammer dat je mijn kamergenoot niet meer bent! (ondanks een hele gezellige nieuwe kamergenoot ☺). Ik mis onze gesprekjes tussendoor, maar met alle ma/di/woe/do en vrijdagmailtjes

Acknowledgements

is zo'n collega in Berlijn ook erg gezellig. Anouk, tussen het werken door is het heerlijk om te kletsen over zwangerschappen en kinderen. We gaan nog veel small cappuccino's (eventueel met sojamelk) doen!

Gelukkig zijn er ook mensen die helemaal niks met mijn promotie te maken hebben, maar me (daardoor juist..) zeker hebben geholpen om mijn promotie door te komen. Allereerst Wendel en Elien. Wat fijn dat jullie al ruim 15 jaar mijn vriendinnen zijn. Pap en mam, na die ontbrekende propedeuse/bachelor/master uitreikingen, nu toch een heuse promotie. Ik hoop dat het wat compenseert. Pap, bedankt voor het maken van de prachtige omslag. En Hans en Rik, jullie zijn topbroertjes (Rik, de volgende diploma-uitreiking is voor jou ☺). Oma, ik ben blij dat je bij mijn promotie aanwezig kan zijn.

Lieve Jacco, Lieve Hannelore, wat ben ik blij dat jullie er zijn.